Written by எமிலி ஸோலா | தமிழில் அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி
Saturday, 25 April 2015 02:04 - Last Updated Saturday, 25 April 2015 02:15

□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□ : □□□□□□□□□□ □□□□□□□

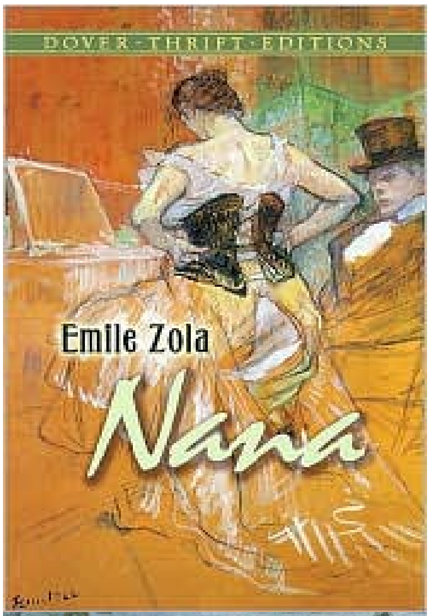

நானா சீறியதற்குப் பதிலாக எதுவுமே சொல்லவில்லை ஸோ. அவளுக்கு இருந்த ஒரே ஒரு கவலை எஜமானியின் நாசுக்கற்ற கூச்சல் வீட்டிற்கு வந்திருந்த நானாவின் அபிமானிகளின் காதில் விழுந்து, அவர்களது அபிமானம் கெட்டுவிடக் கூடாதே என்பதேயாகும்.

"ஷ்... இரைந்து பேசாதீர்கள்!" என்று சைகை செய்தாள் ஸோ. "ஆட்கள் வெளியில் இருக்கிறார்கள்" என்று மேலும் தொடர்ந்து கூறினாள்.

நானா குரலைத் தாழ்த்திக் கொண்டு ஸோவின் புகார்களுக்குப் பதில் சொல்ல ஆரம்பித்தாள். "நான் என்ன தமாஷ் பண்ணிக் கொண்டிருந்தேன் என்றா எண்ணுகிறீர்கள்? அவன் விடமாட்டேனே என்று மல்லுக்கட்டினான். எனது நிலையில் நீங்கள் இருந்திருந்தால் அல்லவா தெரியும்? எனக்கு வந்த கோபத்தில் அவன் கழுத்தைப் பிடித்து, நெட்டித் தள்ளிவிடலாமா என்றிருந்தது. அதுதான் சனியன் முடிந்ததென்றாலும் இங்கே வருவதற்கு வண்டி கிடைக்கவில்லை. ஓட்டமும், நடையுமாக வந்திருக்கிறேன்." என்று தன் கஷ்டங்களை விபரித்துக் கூறினாள் நானா.

பேசி முடிந்ததும் "பணம் கிடைத்தா?" என்று கேட்டாள் லரொட் மாமி.

"நல்ல கேள்வி" என்றாள் நானா எரிச்சலுடன்.

அவள் கால்கள் ஓய்ந்து அலுத்துப் போய் இருந்தன. உயிரும் உணர்வுமற்று அசதியுடன் ஒரு நாற்காலியில் தொப்பென்று விழுந்து உட்கார்ந்தாள் அவள். சட்டையுள்ளே மெல்லக் கையை விட்டு ஒரு கவரை வெளியே இழுத்தெடுத்தாள். மொத்தம் நானூறு பிராங்குகள் அதில் இருந்தன.

ஸோவும் லரொட் மாமியும் கவரையே பார்த்தார்கள். நானா கவரின் ஒரு மூலையில் ஒரு கிழிவை ஏற்படுத்தி, உள்ளே இருப்பது பணமா, வெறும் காகிதமா என்று பரிசோதனை செய்திருந்தாள். பச்சை நோட்டுகள் அக் கிழிவின் ஊடாகப் பளிச்சென்று தெரிந்தன.

நானூறு பிராங்குகளுக்கும் செலவினங்களை விபரித்தாள் நானா. "முன்னூறு பிராங்குகள் லூயியின் செவிலித் தாய்க்குப் போய்விடும். அப்புறம் நூறு... அதில் ஐம்பது பிராங், லூயி சம்பந்தமான பிரயாணச் செலவுகளுக்குப் போய்விடும். மற்ற ஐம்பதும் எனக்கு வேண்டும்" ஸோ வெளியில் பலர் வந்திருப்பதாக ஞாபகம் மூட்டினாள். "இருக்கட்டும் வேலை முடிந்துதான் அவர்களைப் பார்க்க முடியும்" என்றாள் நானா. அப்புறம் இன்னும் சிறிது நேரம் பேசிவிட்டு "யார் யார் வந்திருக்கிறார்கள்?" என்று விபரங்களை விசாரித்தாள் ஸோவிடம்.

மூவர் வந்திருப்பதாகக் கூறி முதலில் ஸ்டீனர் பெயரைத் தெரிவித்தாள் ஸோ. அதன் பின் 'கருங் குரங்கு' கட்டிலில் காத்திருப்பதாகத் தெரிவித்ததும் "போதும் போதும்! எல்லோரையும் விரட்டிவிடு. எவரையும் பார்க்க முடியாது" என்று கூச்சலிட்டாள் நானா.

இதற்கிடையில் மீண்டும் வாசல் மணி அடித்தது. ஸோ வெளியே போய் இரண்டு 'விசிட்டிங் கார்டு'களுடன் வந்து சேர்ந்தாள். "இரு கனவான்கள் வந்திருக்கிறார்கள். இருக்கச் சொல்லி இருக்கிறேன்" என்றாள் அவள் அமைதியாக.

நானாவுக்கு ஆத்திரம் மூக்கிற்கு மேலே பொங்கியது. ஆனால் விசிட்டிங் கார்டுகளில் காணப்பட்ட பெயர்களைப் பார்த்ததும் அவளது ஆத்திரம் அடங்கி அமைதி ஏற்பட்டது.

முபா பிரபுவும், கோர்ட் பிரபுவும் அவளைப் பார்க்க வந்திருந்தனர். அவள் சிந்தனையில் மூழ்கி உட்கார்ந்திருந்தாள். சிறிது நேரம் கழித்து "அவர்களை உனக்குத் தெரியுமா? " என்று கேட்டாள் ஸோவிடம். "ஒருவரைத் தெரியும். ஒரு இடத்திலே நான் பார்த்திருக்கிறேன்" என்றாள் ஸோ அர்த்தபுஷ்டியுடன்.

நானா இப்பொழுது தன்னைச் சிங்காரித்துக்கொண்டு அவர்களைச் சந்திப்பதற்குச் சித்தமானாள். சிங்காரித்து முடிந்ததும் முபா பிரபுவும், கோர்ட் பிரபுவும் நானாவின் அறைக்குள் அனுமதிக்கப்பட்டனர். "நீண்ட நேரம் காக்க வைத்துவிட்டேன் மன்னிக்க வேண்டும்" என்றாள் அவள் சுமுகமாக.

இரு கனவான்களும் நானாவுக்கு சம்பிரதாய ரீதியில் மரியாதை செலுத்தி விட்டு உட்கார்ந்தனர்.

நானா தனது 'டிரெஸ்ஸிங்' கவுனில் ஒரு புதிய பூப்போல மிருதுவான தோற்றத்தோடு காட்சியளித்தாள்.

"அம்மணி எதிர்பாராத விதத்தில் தங்களை முற்றுகை இட வந்ததற்கு மன்னிக்கவும். இக்கனவானும் நானும் இப்ப ஏழை நிவாரண நிதிக் கமிட்டியில் அங்கத்தினர்கள். உங்கள் அன்பளிப்பை எதிர்பார்த்து வந்தோம்" என்றார் முபா பிரபு.

மற்றக் கனவானும் சில வார்த்தைகள் பேசினார்: "சிறப்பு வாய்ந்த ஓர் நடிகை இங்கே வசிப்பதைக் கேள்வியுற்றதும், ஏழைகளின் குறைகளை எடுத்துக் கூறி நன்கொடை கோருவதெனத் தீர்மானித்தோம். நடிப்புத் திறமை போன்ற சிறந்த பண்புள்ளவரிடம் தாராள மனப்பான்மைக்கும் பஞ்சம் இருக்காது". முகஸ்துதி செய்கையில் சிலர் அசட்டுவழியப் பல்லைத் திறந்து காட்டுவார்களே. கோர்ட் பிரபுவும் அந்த ரகந்தான். இந்த வார்த்தைகளைக் கூறிவிட்டு அசட்டுவழியச் சிரித்தார்.

நானா தலையசைத்துக் கேட்டுக்கொண்டே வந்தாள். "ஆமாம் நீங்கள் வந்தது முற்றிலும் சரியே! என்னாலான உதவியை இந்த விதமான நல்ல காரியங்களுக்குச் செய்வதுதான் என் கொள்கை!" என்றாள் அவள் அடக்கமாக.

அப்போது திடீரென மீண்டும் மணியடித்தது. கோர்ட் பிரபுவோ தனது கதையைத் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தார். ஏழைகளின் கஷ்டங்களை உருக்கமாக வர்ணித்தார். உண்ண உணவில்லை. உடுக்க உடையில்லை. அய்யோ, ஏழை படும் பாட்டை எவ்வாறு வர்ணிப்பேன் என்றார்
அவர்.

நானா உள்ளத்தில் இரக்க உணர்ச்சி பீறிட்டது. அழகான அவளது குவளைக் கண்கள் குளங்களாகிவிட்டன. ஏதோ ஓர் காரணத்திற்காகக் கீழே குனிந்தாள். அவளது கழுத்தின் கீழ்ப்புறம் வெள்ளைவெளேரெனக் காட்சிதந்தது. பட்டாடையின் அடியிலே அவளது தொடைகளின் உருட்சிதிரட்சியின் சின்னங்கள் அழகாகத் தெரிந்தன.

நானா உணர்ச்சியுடன் தன்னிடமிருந்த ஐம்பது பிராங்குகளை - தன் செலவுக்காக வைத்த ஐம்பது பிராங்குகளையும் உள்ளே சென்று எடுத்துவந்து கொடுத்தாள். முபா பிரபு அதைக் கையில் எடுத்துக் கொள்ளும்போது நானாவின் மெல்லிய சருமத்தின் ஸ்பரிசம் அவருக்கு ஏற்பட்டது. அதன் பயனாக அவர் உடம்பில் ஓர் புல்லரிப்புணர்ச்சி பாய்ந்து சென்றது. நானா தனது கன்னங்குழியச் சிரித்துக்கொண்டே "அடுத்த தடவை நான் இதிலும் அதிகமாகத் தருவதற்கு முயலுவேன்" என்று கூறிப்பிட்டாள்.

இரு கனவான்களும் மெல்ல விடைபெற்றுச் சென்றுவிட்டார்கள். நானா "போய் வாருங்கள்" என்று வழியனுப்பி வைத்தாள். அவர்கள் போனதும் ஸோவிடம் "சரியான பேர்வழிகள். என்னிடமிருந்த ஐம்பது பிராங்குகளையும் கறந்து விட்டார்கள்!" என்றாள் சிரித்துக்கொண்டே. இதுவரை அவள் புருஷர்களிடம் பணம் வாங்கித்தான் அனுபவப்பட்டிருந்தாள். இப்பொழுது ஆண்கள் தன்னிடம் பணங்கேட்டு வருவது

அவளுக்கு ஒரே சிரிப்பாயிருந்தது.

அதன்பின் நானா தான் பார்க்கவேண்டிய மற்றவர்களைப் பற்றி விசாரித்தாள். முதலில் படுக்கை அறையில் கிடந்த 'கருங்குருங்கைப்' பற்றிக் கேட்டாள். அவன் போய்விட்டதாகவும் இரவு வர முடியாது என்பதைத் தெரிவிக்கவே அவன் வந்ததாகவும் கூறினாள் ஸோ.

நானாவுக்கு சந்தோஷம் தாங்கவில்லை. சனியன் வராது எனவே டாக்குனகேக்குச் சொல்லி அனுப்பலாம். ஆனால் சிரிது நேரத்துக்கு முன் வரவேண்டாமென டாக்குனகேக்கு தான் கடிதம் எழுதியது ஞாபகம் வரவே "சரிதான். இன்று நல்ல நித்திரை கொள்ளலாம்" என்று தீர்மானித்தாள் அவள்.

அப்புறம் ஸ்டினர். அவரைக் காண நானாவுக்கு இஷ்டமில்லை. நேற்று நாடகம் முடியும்போதே ஒரு பூங்கொத்தை அனுப்பிய அந்த மனிதர் அத்துடன் நில்லாமல் நானாவைத் துரத்தவும் ஆரம்பித்துவிட்டார். அந்த மனிதரோ பணக்காரர். வேண்டியவர் தான். எப்படியும் கைக்குள் போடவேண்டுமென்பதும் நானாவின் திட்டம். இருந்த போதிலும் அவரைக் காண அப்போது அவகாசமில்லை என்று அனுப்பிவிடும்படி உத்தரவு பிறப்பித்தாள் அவள்.

"ஆமாம், அவனை வலையில் வீழ்த்த முதலில் இப்படி விரட்டுவதுதான் சரி" என்று சிரித்துக்கொண்டே கூறினாள் நானா.

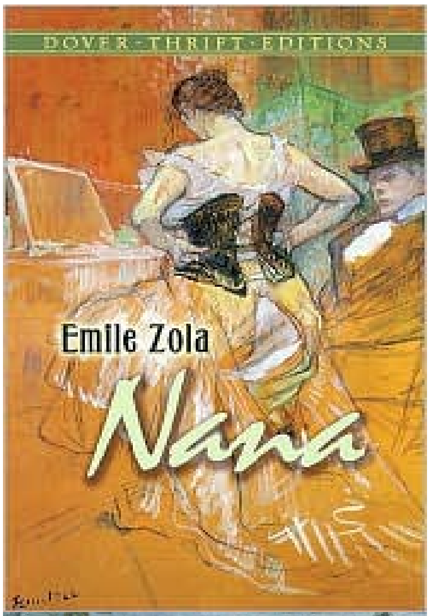
DOVER·THRIFT·EDITIONS
Emile Zola
Nana

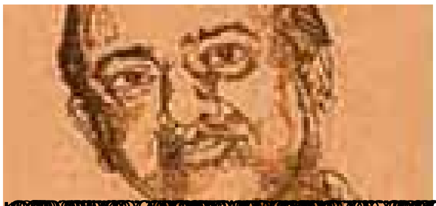

[illegible]